

§ 4.

Naar en Person i Løbet af 5 Aar to Gange idømmes højere Straf end simpelt Fængsel for Vold imod sagesløs Person eller for Forbrydelse imod Sædeligheden, kan der i den sidste Dom gives ham Paalæg om i et vist Tidsrum, dog ikke ud over 5 Aar, at tage Ophold i sin Forsørgelseskommune eller paa det Sted, som til enhver Tid af Politiet anvises ham.

Den, der overtræder saadant Paalæg, anses under en offentlig Politisag med Fængsel eller Tvangsarbejde indtil 3 Maaneder.

Politiet kan kun med vedkommende Kommuneraads Samtykke anvise ham Ophold paa et Sted uden for hans Forsørgelseskommune. Tvunget Ophold i Henhold til denne Paragraf betragtes med Hensyn til Erhvervelsen af Forsørgelsesret som ikke eksisterende.

§ 5.

Naar nogen er dømt for anden Gang begaaet Forbrydelse efter Straffelovens §§ 168--174 eller for Forsøg derpaa, skal det, forinden han løslades, af Strafanstaltens Bestyrelse overvejes, om Løsladelsen maa forventes at ville medføre alvorlig Fare for gentagen Forbrydelse. Skønner Bestyrelsen, at dette vil blive Tilfældet, skal den herom indgive Beretning til Justitsministeriet. Det bliver derefter under en efter Justitsministeriets Ordre anlagt Straffesag at afgøre, om han som farlig for den offentlige Sikkerhed vil være at tage i Forvaring efter endt Straffetid. Personen, der bliver i Forvaring, indtil endelig Dom er falden, kan, hvis han domfældes, senere kun løslades ved Justitsministeriets Resolution efter Indstilling af vedkommende Anstalts Bestyrelse.

§ 6.

Naar en Person, der i Løbet af de sidste 5 Aar to Gange er idømt højere Straf end simpelt Fængsel, gør sig skyldig i Betleri eller Løsgænger, kan Straffen for denne Forseelse fastsættes til Fængsel paa sædvanlig Fangekost eller Tvangsarbejde i indtil 1 Aar.

En Straffedom for Betleri eller Løsgænger over en Person, der to Gange tidligere er idømt højere Straf end simpelt Fængsel for en saadan Forseelse, kan kun med Justitsministeriets Samtykke indankes for Højesteret.

§ 7.

Den Mand, som helt eller delvis lader sig underholde af en Kvinde, der driver Utugt som Erhverv, uden at han til hende staar i Slægtskabsforhold i op- eller nedstigende Linie, eller som vanemæssigt eller i vindesyg Hensigt yder hende Beskyttelse eller Bistand ved Udøvelse af hendes Erhverv, straffes med Fængsel paa sædvanlig Fangekost eller med Tvangsarbejde. I Gentagelsestilfælde kan Straffen stige til Strafarbejde i indtil 2 Aar.

Samme Straf ifalder den, der søger Erhverv ved Uterlighed imod Naturen.